

не поколебимъ темель. Послѣ това владика-та обрѣша сѧ къмъ Бога, кой-то є далъ на мѫченицы-тѣ си и тѣзи славъ, да сѧ ст҃ижтв по сичкѣ-тѣ земли тѣхны-тѣ кости за темель на църкви-тѣ, и да раждатъ плодъ за цѣрв; моли мѹ сѧ, да ни дари спасеніе чрезъ тѣхны-тѣ молитви.

Така нѣкогиси Соломонъ, като сгради прекрасна църквѣ Бога израилевъ на высочины-тѣ йерусалимски, съ левиты-тѣ и свещенници-тѣ излѣзе на сионскѣ-тѣ горѣ въ градъ-а на баира си; тамъ отъ ветхїй-а шаторъ, кой-то сѧ премѣсташе по пѣстинѣ-тѣ, зѣхъ ковчегъ-а на завѣтъ-а, кой-то направи Мойсей, и като пѣахъ псалмы-тѣ давидовы, кои-то напредъ описахъ тѣзи дѣховни славъ, съ безбройны жертвы внесохъ непристѣпнѣ-тѣ свѣтина въ църквѣ-тѣ сватаѧ сватыҳъ (свѣтина надъ свѣтины-тѣ), и наеднаждь сѧ исполни църква-та съ облакъ на слава-та господна тако, шото ни левити-тѣ не можахъ да поднесожта, ами оставилъ жертвы-тѣ си, и Соломонъ предъ сичкїй-а народъ запѣ Богъ на негови-тѣ отцы.

И въ новѣ-тѣ църквѣ сего настїпва трета почивка молитвенна; владика-та заедно съ народъ-а поколенича и сѧ моли господъ творцъ, кой-то ны є подновилъ чрезъ сына си споредъ благодать-тѣ на светаго дѣха, — да поглѣда милостиво на слѹги-тѣ си въ новый-а станъ на свою-та слава, и да ги поднови съ дѣхъ свѣтый, да дари на царя побѣдѣ, на свещенници-тѣ миръ и согласіе, а на благочестиви-тѣ христіани, кои-то сѧ правили